

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2002

Nr 1342—1353

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1342	Statsrådets förordning om ändring av 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	5515
1343	Statsrådets förordning om ändring av 6 § förordningen om specialläkarexamen	5517
1344	Statsrådets förordning om offentlig arbetskraftsservice	5518
1345	Statsrådets förordning om användningen av vissa sysselsättningsanslag	5525
1346	Statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice	5531
1347	Statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice	5537
1348	Statsrådets förordning om fullgörande av anmälningsskyldigheten vid statliga ämbetsverk och inrättningar enligt 3 kap. 10 § lagen om offentlig arbetskraftsservice	5542
1349	Statsrådets förordning om skyldighet att lämna uppgifter om privat arbetskraftsservice	5544
1350	Statsrådets förordning om arbetsmarknadsregioner	5546
1351	Statsrådets förordning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner	5550
1352	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om trafiksäkerhetsavgift för år 2003	5553
1353	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om övervakning av djurstöd	5554

Nr 1342

Statsrådets förordning

om ändring av 4 § förordningen om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 22 december 1993 om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården (1435/1993) 4 § som följer:

4 §

Utbildningen varar två år om den fullgörs på heltid. En del av utbildningen kan fullgöras på deltid förutsatt att den totala utbildningstiden inte förkortas, målet för utbildningen uppnås och tjänstgöringen på deltid per vecka är minst 50 procent av tjänstgöring på heltid.

För att genomgå utbildningen skall läkaren

- 1) tjänstgöra i läkaruppgifter på heltid i minst nio månader vid en hälsovårdscentral som godkänts av utbildningsenheten,

- 2) tjänstgöra i läkaruppgifter på heltid i minst sex månader vid ett sjukhus som godkänts av utbildningsenheten,

- 3) delta regelbundet i utbildning på arbetsplatsen vid en verksamhet som avses i 1 och 2 punkten, samt

- 4) genomgå minst 16 timmars utbildning i kursform, som godkänts eller ordnas av utbildningsenheten och som gör läkaren förtrogen med hälsovårdsförvaltningen och socialskyddssystemet.

Av utbildningen kan högst sex månaders tjänstgöring fullgöras vid en annan på allmänläkaruppgifter inriktad inrättning eller enhet för hälso- och sjukvård som avses i 4 § 1 mom. lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) och som godkänts av utbildningsenheten än de verksamhetsenheter som avses i 2 mom. 1 eller 2 punkten.

Förordningen träder i kraft den 1 januari 2003.

Förordningen tillämpas på dem som inleder studier inom tilläggsutbildning för läkare inom primärvården den 1 januari 2003 eller därefter.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Undervisningsminister *Maija Rask*

Undervisningsråd Marja-Liisa Niemi

Nr 1343

Statsrådets förordning**om ändring av 6 § förordningen om specialläkarexamen**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 4 september 1998 om specialläkarexamen (678/1998) 6 § 2 mom. samt

fogas till 6 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., som följer:

6 §

Avläggande av examen

Minst hälften av den utbildningstid som avses i 1 mom. 1 punkten skall fullgöras utanför universitetssjukhuset och av denna tid minst nio månader på en hälsocentral.

Vad som bestäms i 2 mom. gäller med undantag av den utbildningstid som skall fullgöras på en hälsocentral inte utbildningsprogrammen för cancersjukdomar, foniatri, klinisk fysiologi och nukleärmedicin, klinisk kemi, klinisk mikrobiologi, klinisk neurofysiologi, oral och maxillofacial kirurgi, medicinsk genetik, neurokirurgi eller rättsmedicin.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning tillämpas på dem som inleder studier för specialläkarexamen den 1 januari 2003 eller därefter.

På dem som senast den 31 december 2003 inleder de studier som avses i 3 a § 3 mom. förordningen den 26 juli 1985 om specialläkarexamen (691/1985) tillämpas det nämnda momentet till och med den 31 december 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Undervisningsminister *Maija Rask*

Undervisningsråd Marja-Liisa Niemi

Nr 1344

**Statsrådets förordning
om offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) och 9 kap. 2 § 3 mom. lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Verkställighet av arbetskraftsbyråns service

För uppnående av syftet med lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) skall arbetskraftsbyråns service utgående från såväl enskilda kunders som arbetsgivarkunders behov verkställas på det sätt som särskilt bestäms i nämnda lag, andra lagar samt i denna förordning och statsrådets förordningar.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) avtalsslutande stat en stat vars medborgare på basis av de internationella avtal som binder Finland och gäller arbetskraftens fria rörlighet har rätt att utan arbetstillstånd komma till Finland för att söka arbete och ta emot arbete,
- 2) högskola yrkeshögskolor och universitet,
- 3) läroavtalsutbildning ett sådant avtalsför-

hållande mellan arbetsgivare och läroavtalsstuderande som avses i lagen om yrkesutbildning (630/1998) och lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998),

4) arbetsplanerare en person som ett statligt ämbetsverk, en statlig inrättning, en kommun, en förening eller stiftelse har anställt med sysselsättningsanslag för att planera och ordna lämpliga arbets- och utbildningsplatser för arbetslösa samt andra sysselsättningsfrämjande åtgärder.

2 kap.

Användning av arbetskraftsbyråns service och serviceprocessen

3 §

Registrering som arbetssökande

När en enskild kund i enlighet med 3 kap. 5 § 1 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice begär registrering som arbetssökande skall han eller hon lämna sina uppgifter i anslutning till sökande av arbete på en skriftlig eller elektronisk anmälningsblankett. Uppgifterna på blanketten förs in i det informationssystem som avses i 1 kap. 6 § 3 mom. i nämnda lag.

Den enskilda kundens samtycke till utlämnande av hans eller hennes uppgifter i informationssystemet och till arbetsgivaren samt en upplysning om att kunden har informerats om att kunduppgifterna har registrerats i informationssystemet skall antecknas på blanketten.

4 §

Plan för arbetssökande

Planen för arbetssökande skall göras upp skriftligt utifrån den överenskomna inledande intervjun och den revideras vid de regelbundet återkommande intervjuerna för arbetssökande. Till planen för arbetssökande ansluter sig en bedömning av behovet av service samt en kompetensanalys, i vilken alla uppgifter om arbetssökandes utbildning, yrkesskicklighet, arbetserfarenhet och specialkunnande samlas.

5 §

Arbetssökningsträning

En form av service för den enskilda kunden genomförs en sådan arbetssökningsträning som avses i 4 kap. 4 § 1 mom. 3 punkten. Arbetssökningsträningen kan genomföras som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning eller som gruppsservice.

I arbetssökningsträningen ingår

- 1) anvisningar till den enskilda kunden vid sökande av arbete,
- 2) stöd till den enskilda kunden vid bedömningen av hans eller hennes förutsättningar och möjligheter till sysselsättning, samt
- 3) hjälp med de praktiska arrangemangen vid sökande av ett lämpligt arbete.

3 kap.

Arbetsförmedling från Finland till utlandet och från utlandet till Finland

6 §

Arbetsförmedlingsservice som tillhandahålls enskild kund

En enskild kund som söker arbete från

utlandet tillhandahålls arbetsförmedlingsservice, om han eller hon söker arbete i en avtalsslutande stat. En person som ämnar arbeta i andra stater får allmänna råd och anvisningar om sökande av arbete och om anskaffning av behövliga tillstånd samt tillgängliga uppgifter om arbetsmarknaden och möjligheterna att få arbete i dessa länder.

En enskild kund som från utlandet söker arbete i Finland tillhandahålls arbetsförmedlingsservice, om det är fråga om en finsk medborgare, en medborgare i en avtalsslutande stat eller en medborgare i något annat land som en finländsk beskickning har beviljat uppehållstillstånd på grund av finländsk härkomst. Service tillhandahålls även dessa kunders familjemedlemmar. Personer som ämnar arbeta i Finland får allmänna råd och anvisningar om sökande av arbete och om anskaffning av behövliga tillstånd samt uppgifter om arbetsmarknaden och möjligheterna att få arbete.

7 §

Arbetsförmedlingsservice som tillhandahålls arbetsgivarkunder

Arbetsgivarkunder vars verksamhetsställe är förlagt utomlands och som söker arbetstagare i Finland tillhandahålls arbetskraftsservice, om arbetsgivarens verksamhetsställe är förlagt i en avtalsslutande stat. Arbetsökande kan efter behov informeras om lediga arbetsplatser hos arbetsgivare i andra stater.

En arbetsgivarkund som söker arbetstagare utomlands tillhandahålls arbetsförmedlingsservice, om denne söker arbetstagare i avtalsslutande stater. Den som söker arbetstagare i andra stater skall informeras om de villkor som gäller i fråga om användning av utländsk arbetskraft samt om arbetstillståndsförfarandet och ges tillgängliga uppgifter om arbetstagare i dessa länder.

8 §

Praktikanter internationella rörlighet

Arbetsförmedlingsservicen från utlandet till Finland och från Finland till utlandet

kompletteras av internationell praktik, i vilken det ges information om praktikantprogram och i vilken kunderna får hjälp med att söka till dessa program, i vilken det skaffas praktikantplatser för utländska praktikanter och i vilken praktikanter förmedlas till arbetsgivarkunderna.

4 kap.

Avgiftsbelagd särskild service för arbetsgivarkunder

9 §

Personallösningar

Med personallösningar på grund av särskilda uppdrag i enlighet med 4 kap. 6 § 1 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice avses

1) i anslutning till personalrekrytering sök- och intervjutjänst med sökande och lämplighetsbedömningar, vilka är mera ingående och till sin metod mer precisa än den arbetsgivarens rekryteringsservice som avses i 4 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten i nämnda lag,

2) i anslutning till minskning av personalen omplaceringsträning med stöd av en uppgjord plan för att öka personalens möjligheter att få arbete,

3) i anslutning till utveckling av arbetsgemenskapen resurskartläggningar av företagens personal, utvecklande av metoder för att analysera arbetsgemenskapens interna funktionsduglighet samt i anslutning till utveckling av personalen och arbetsgemenskapen utbildning och konsultation.

10 §

Partnerbyråns uppgifter

Till en i 4 kap. 6 § 2 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice avsedd partnerbyrås uppgifter hör att tillsammans med en arbetskraftsbyrå som sköter om personallösningar med stöd av ett avtal marknadsföra tillbudsstående avgiftsbelagd särskild service för arbetsgivarkunder, anskaffa uppdrag för serviceproduktion och att producera service.

Den arbetskraftsbyrå som ordnar underleveransservice för arbetsgivarkunden ingår ett

skriftligt uppdragsavtal med arbetsgivarkunden. Därutöver kan den byrå som ordnar servicen och partnerbyrån tillsammans ingå avtal, eller partnerbyrån ensam med tillstånd av den byrå som ordnar servicen.

11 §

Personaluthyrning och parterna i förfarandet

Med personaluthyrning enligt 4 kap. 6 § lagen om offentlig arbetskraftsservice avses att tillfälligt arbete ordnas som arbetskraftsbyråns service så att arbetskraftsbyrån i egenskap av arbetsgivare mot ersättning kommer överens om att en arbetssökande som anmält sig för personaluthyrning skall användas för tillfälligt arbete under ledning och övervakning av en annan arbetsgivare (*användarföretag*).

Arbetskraftsbyrån och den arbetssökande ingår ett arbetsavtal. Arbetskraftsbyrån och användarföretaget ingår ett hyresavtal. Avtalen görs skriftligt enligt den modell som arbetsministeriet har godkänt. I hyresavtalet får arbetskraftsbyrån inte avtala om att användarföretaget är skyldigt att betala en arbetsförmedlingsavgift eller någon annan avgift till arbetskraftsbyrån om användarföretaget under den tid som det tillfälliga arbetet varar eller därefter ingår ett arbetsavtal och anställer arbetstagaren.

12 §

Registrering för personaluthyrning

En enskild kund som söker uthyrningsarbete kan på basis av en intervju och enligt lämplighet på begäran registreras som sökande av uthyrningsarbete i ett särskilt kundregister för personaluthyrning, vilket är ett kundregister inom en enskild serviceform i enlighet med 3 kap. 5 § 2 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice.

13 §

Rätt kollektivavtal

Den arbetskraftsbyrå som ordnar personaluthyrning skall säkerställa att det rätta kollektivavtalet iakttas i den uthyrda perso-

nalens arbetsförhållanden med beaktande av bestämmelserna i lagen om fastställande av kollektivavtals allmänt bindande verkan (56/2001).

14 §

Arbetarskyddskrav i uthyrningsarbete

För att säkerställa att arbetarskyddet för uthyrda arbetstagare är i enlighet med lag och på samma nivå som för övriga arbetstagare på en arbetsplats är Arbetskraftsbyrån skyldig att iaktta vad som bestäms i statsrådets beslut om vissa arbetarskyddskrav i uthyrningsarbete (782/1997).

15 §

Kostnadsmotsvarighet

Vid ordnandet av avgiftsbelagd särskild service för arbetsgivarkunder skall Arbetskraftsbyrån se till att kostnaderna för ordnandet av service kan täckas med inkomsterna av personallösningar och personaluthyrning (*kostnadsmotsvarighet*). Kostnadsmotsvarigheten skall både i fråga om personallösningar och personaluthyrning uppnås särskilt för varje Arbetskraftsbyrås del inom en Arbetskrafts- och näringscentralens område.

Kostnadsmotsvarigheten beträffande personallösningar och personaluthyrning skall uppnås så, att den serviceverksamhet som den Arbetskraftsbyrå som tillhandahåller avgiftsbelagd särskild service inbringar åtminstone en ränta enligt det krav på avkastning som statskontoret har fastställt för kapital som har bundits vid den avgiftsbelagda verksamheten.

För att uppnåendet av kostnadsmotsvarigheten skall följas skall det i en sådan Arbetskraftsbyrå som avses i 4 kap. 6 § 1 mom. lagen om offentlig Arbetskraftsservice finnas ett särskilt kostnadsställe. En kostnadsmotsvarighetskalkyl skall årligen göras upp för den verksamhet som hör till den avgiftsbelagda servicen. En kostnadsmotsvarighetskalkyl skall även göras upp i en partnerbyrå.

5 kap.

Anskaffning av Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

16 §

Resultatkrav

Anskaffningarna av Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning skall uppfylla de mål och krav som uppställs i lagen om offentlig Arbetskraftsservice samt med stöd av den och de skall vara totalekonomiskt förmånliga i enlighet med vad som särskilt bestäms om offentlig upphandling.

17 §

Arbetskraftsmyndighet som anskaffar utbildning

Arbetskrafts- och näringscentralerna sköter utbildningsanskaffningarna. Arbetskraftsbyråerna kan göra utbildningsanskaffningar inom de gränser som Arbetskrafts- och näringscentralerna fastställer. Arbetskrafts- och näringscentralerna samt Arbetskraftsbyråerna kan även sköta utbildningsanskaffningarna gemensamt.

18 §

Högskoleexamen som anskaffas som Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

Högskoleexamen som Arbetskraftspolitisk vuxenutbildning kan endast anskaffas för grupper av studerande.

Ett villkor för anskaffning av yrkeshögskoleexamen är att en enskild kund som antas till utbildningen tidigare har avlagt examen på minst institutnivå. Ett villkor för anskaffning av högre och lägre högskoleexamen är att

1) avläggandet av lägre högskoleexamen kan beräknas förutsätta heltidsstudier i högst ett år,

2) avläggandet av högre högskoleexamen kan beräknas förutsätta heltidsstudier i högst två år.

Innan beslut om anskaffning av högskoleexamen fattas skall Arbetskraftsmyndigheten begära utlåtande i saken av undervisningsministeriet.

19 §

*Gymnasieutbildning som anskaffas som
arbetskraftspolitisk vuxenutbildning*

För anskaffning av gymnasieutbildning som arbetskraftspolitisk vuxenutbildning förutsätts att icke utförda studieprestationer eller tidigare framgång i gymnasiestudier uppenbart utgör ett hinder för fullgörandet av yrkesutbildning.

20 §

Innehållet i anbudsbegäran

Utöver vad som bestäms i upphandlingsförordningen för staten (1416/1993) skall i anbudsbegäran ingå

1) en begäran om en specifikation som behövs för bedömningen av förhållandet mellan utbildningens pris och kvalitet, samt

2) en utredning om arbetsgivarens deltagande i utbildningsanskaffningen, om avsikten är att utbildningen anskaffas som en gemensam anskaffning enligt lagen om offentlig arbetskraftsservice.

Med avvikelse från upphandlingsförordningen för staten skall det i anbudsbegäran anges att på anskaffningen tillämpas av arbetsministeriet fastställda allmänna villkor för utbildningsanskaffningar.

I anbudsbegäran skall anges att av anbudet skall framgå grunderna för studerandens rättliga ställning. I anbudsbegäran skall dessutom anges att studiematerial och läromedel som används under utbildningstiden ingår i anskaffningspriset, dock inte sådana kostnader som föranleds av avgifter till myndigheterna för tillstånd, licenser och motsvarande handlingar som krävs för utövande av det yrke som är målet för utbildningen.

21 §

Beslut och avtal om anskaffning

Den arbetskraftsmyndighet som har begärt anbud beslutar om ett anbud skall antas eller avslås. Om utbildningen anskaffas som gemensam anskaffning, skall arbetskraftsmyndigheten och arbetsgivaren gemensamt fatta beslut om antagande av ett anbud.

Efter att ett anbud har antagits skall den som antagit anbudet och utbildningsproducenten ingå ett skriftligt avtal om anskaffning av utbildning. Avtal om anskaffning av utbildning kan vid behov uppgöras i flera delar.

6 kap.

Sysselsättningsstöd till arbetsgivaren och servicehelheten

22 §

Villkor för beviljande av stöd

Med avvikelse från vad som bestäms i 7 kap. 2 § 2 mom. 3 punkten lagen om offentlig arbetskraftsservice kan sysselsättningsstöd beviljas företag som anställer en långtidsarbetslös som sådan i lagen om försök med alterneringsledighet (1663/1995) eller lagen om alterneringsledighet (1305/2002) avsedd arbetstagare som anställs under alterneringsledighet.

Med avvikelse från vad som bestäms i 7 kap 2 § 2 mom. 4 punkten i nämnda lag kan beviljas

1) sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd även om arbetsgivaren får arbetsmarknadsstöd för kostnader för anställande av en person som skall sysselsättas eller utbildningsersättning med stöd av läroavtal,

2) sammansatt stöd även om arbetsgivaren får understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel för anställande av en person som skall sysselsättas eller för främjande av sysselsättningen.

23 §

*Vidareplacering av en person som skall
sysselsättas*

Kommunen kan placera en långtidsarbetslös som den sysselsätter och för vars avlöande har beviljats sysselsättningsstöd i arbete hos en förening, stiftelse eller enskild person.

Kommunen kan av den som ordnar arbete uppbära högst ett belopp som per dag motsvarar skillnaden mellan kostnaden för

sysselsättningen och det sysselsättningsstöd som betalas till kommunen för den som sysselsätts.

En person som sysselsätts i en verkstad kan placeras i arbete enligt 1 och 2 mom. även då den som driver verksamheten är en förening eller stiftelse. En person som sysselsätts i en verkstad kan även placeras i arbete i ett företag. I denna paragraf avses med verkstad en social sammanslutning där avsikten är att med hjälp av arbete och därtill hörande väglednings- och träningservice främst långtidsarbetslösa och unga som löper risk för utslagning att förbättra sina förutsättningar att studera, arbeta eller bli företagare.

24 §

Det sammansatta stödets maximibelopp

När sysselsättning sker med sammansatt stöd kan en registrerad förening eller stiftelse, som fungerar som arbetsgivare och vars avsikt enligt stadgarna inte är att ge sina medlemmar vinst eller att utöka stiftelsens förmögenhetsmassa, betalas högst lönekostnaderna. Till andra arbetsgivare kan i stöd betalas högst den lön som betalas till den sysselsatte före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter.

Det sammansatta stödet får inte tillsammans med utbildningsersättning för läroavtalsutbildning, understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalats av tipsmedel överstiga maximibeloppet enligt 1 mom.

25 §

Stödets varaktighet

Sysselsättningsstöd för avlöning av handikappad och arbetsplanerare kan med avvikelse från den maximitid om 10 månader som anges i 7 kap. 11 § 1 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice beviljas för högst 24 månader i sänder.

Efter att en person har varit sysselsatt med hjälp av sysselsättningsanslag under maximitiden hos en eller flera arbetsgivare, kan han eller hon inte på nytt anvisas sådant arbete som stöds med sysselsättningsanslag förrän

han eller hon under de senaste sex månaderna har varit arbetslös arbetssökande vid en arbetskraftsbyrå i minst fem månader.

Om maximitiden för sammansatt stöd och beviljande av nytt sammansatt stöd gäller vad som bestäms i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

26 §

Servicehelheten

Sysselsättningsstödet eller det sammansatta stödet kan sammanslås till en i lagen om offentlig arbetskraftsservice avsedd servicehelhet som förbättrar förutsättningarna för en arbetslös att finna arbete så, att för den arbetslöse jämte sysselsättningsstödet antingen före eller efter sysselsättandet ordnas arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, yrkesinriktad rehabilitering eller arbetsmarknadsåtgärder enligt 8 kap. lagen om offentlig arbetskraftsservice. Stöd beviljas inte om arbetsgivaren för samma tid får annat statligt stöd för vidtagande av åtgärder vid sidan av arbetet.

Servicehelheten kan även bestå av en kombination av arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, yrkesinriktad rehabilitering eller arbetsmarknadsåtgärder.

27 §

Servicehelhetens varaktighet

Inom en servicehelhet får sysselsättning och andra åtgärder med sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd vara sammanlagt högst 24 månader. Härvid får andelen av sådan sysselsättning som sker med hjälp av stöd inte överstiga en maximitid om 10 månader inom servicehelheten samt andelen av sådan sysselsättning som sker med hjälp av sammansatt stöd inte överstiga en maximitid om 12 månader inom servicehelheten.

Om en person sysselsätts med sammansatt stöd för mer än 12 månader, kan den maximitid om 24 månader inom servicehelheten som avses i 1 mom. på motsvarande sätt förlängas med högst 12 månader.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

28 §

Arbetsförmedlingstjänster som har direkt sysselsättande verkan

Såsom arbetsförmedlingstjänster som avses i 4 kap. 2 § 1 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice och som har direkt sysselsättande verkan betraktas

1) rådgivning som anknyter till ansökan om arbete och som gäller en befintlig ledig arbetsplats,

2) registrering såsom arbetssökande, registrering och upprätthållande av uppgifter om arbetssökande,

3) presentation för arbetssökande av lediga arbetsplatser som står till buds,

4) information om lediga arbetsplatser eller sådan information om arbetssökande som ges i servicetelefoner eller i övrigt på elektronisk väg,

5) presentation och uppställande av arbetssökande för arbetsgivaren,

6) en av arbetsgivaren förutsatt utredning av arbetssökandens lämplighet som görs för en annan arbetssökande än den som arbetsgivaren anställer.

Såsom arbetsförmedlingstjänster som har direkt sysselsättande verkan betraktas inte verksamhet i vilken finländska ungdomar

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

utomlands och utländska ungdomar i Finland erbjuds en möjlighet till utlandsvistelse i utbyte mot hemarbete i familjer (*förmedling av au pair-arbete*).

29 §

Samarbete och utbyte av information i anslutning till personaluthyrning

Ärenden som gäller utvecklande och ordnande av sådan personaluthyrning som ordnas i form av offentlig arbetskraftsservice behandlas i arbetspolitiska delegationen.

För planeringen av samarbetet mellan offentlig och privat arbetskraftsservice skall de arbetskraftsbyråer som ordnar personaluthyrning lämna uppgifter om genomförandet av personaluthyrningen med iakttagande av bestämmelserna om skyldighet att lämna uppgifter om privat arbetskraftsservice i förordningen om skyldighet att lämna uppgifter om privat arbetskraftsservice (1343/2002).

30 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1345

Statsrådets förordning om användningen av vissa sysselsättningsanslag

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 kap. 13 § 1—3 punkten lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 kap.

Investeringsunderstöd

1 §

*Beviljande av statsunderstöd och anvisande
av anslag*

Av sysselsättningsanslagen kan statsunderstöd i sysselsättningsfrämjande syfte inom gränserna enligt statsbudgeten beviljas de instanser som avses i 2 kap. 2 § 3 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) för projekt som gäller byggande, underhåll, ombyggnad, utvidgning eller ändring av konstruktioner eller någon annan investering.

Arbetskraftsmyndigheten kan, i fråga om sådant statsunderstöd för investeringar som sökts av sysselsättningsanslag, antingen bevilja sökanden understödet direkt eller anvisa en annan statlig myndighet de sysselsättningsanslag som behövs för beviljandet av statsunderstödet (*investeringsunderstöd*).

Arbetskraftsmyndigheten anvisar en annan myndighet (*statsbidragsmyndigheten*) de anslag som behövs för beviljandet av statsunderstödet i sådana fall då denna med stöd av särskilda bestämmelser beviljar sökanden

statsunderstödet. I övriga fall beviljas sökanden investeringsunderstödet direkt av arbetskraftsmyndigheten.

2 §

*Den myndighet som anvisar eller beviljar
anslag*

Arbetsministeriet anvisar de andra ministerierna och de övriga verksamhetsenheterna inom centralförvaltningen anslag för beviljande av statsunderstöd. Arbetskrafts- och näringscentralen anvisar de statsbidragsmyndigheter som lyder under ett ministerium eller en verksamhetsenhet inom centralförvaltningen anslag för beviljande av statsunderstöd.

Sökanden beviljas investeringsunderstödet direkt av arbetskrafts- och näringscentralen.

3 §

Utlåtande om ansökan om statsunderstöd

Beträffande ansökan om statsunderstöd skall arbetskraftsmyndigheten inhämta utlåtande av den statsbidragsmyndighet som avses bli anvisad anslaget. Har statsbidragsmyndigheten gjort framställning om anvi-

sande av anslaget, behöver inget utlåtande inhämtas.

I utlåtandet eller framställningen skall redogöras för

1) investeringsens sysselsättningseffekter under byggnadstiden och bestående sysselsättningseffekter,

2) i vilket skede planeringen av projektet är samt om kostnaderna i kostnadsförslaget för projektet är godtagbara och skäliga,

3) särskilda bestämmelser som skall tillämpas i fråga om finansieringen av projektet, samt

4) övriga frågor som nämns i begäran om utlåtande.

Om den som ansöker om statsunderstöd utövar näringsverksamhet, skall i utlåtandet eller framställningen, förutom vad som sägs i 2 mom., redogöras för

1) om det projekt som skall finansieras kan anses ha förutsättningar att utgöra en fortsatt lönsam verksamhet, samt

2) vilka statsunderstöd eller vilken annan offentlig finansiering sökanden har erhållit under de tre föregående åren.

Har statsbidragsmyndigheten inte i sitt utlåtande förordat anvisandet av anslag, kan anslag inte anvisas, om inte statsrådets allmänna sammanträde beslutar annorlunda i en fråga som hör till ett ministeriums beslutanderätt.

4 §

Påbörjade projekt

Av sysselsättningsanslagen beviljas inte understöd för ett projekt där de egentliga byggnadsarbetena eller reparations- eller underhållsarbetena har påbörjats innan ansökan om statsunderstöd har anhängiggjorts hos den behöriga statsbidragsmyndigheten. Vid tillämpningen av denna förordning anses arbetet ha påbörjats, när

1) ett för byggherren bindande entreprenadavtal har ingåtts,

2) grävningsarbetet för att lägga grunden har inletts, eller

3) i fråga om reparations- eller underhållsarbeten, rivningsarbetena enligt åtgärdsplanen har inletts.

5 §

Statsunderstödet belopp

Ett investeringsunderstöd får inte, sammanräknat med annat statsunderstöd som beviljas för samma ändamål, överstiga maximibeloppet för det statsunderstöd som angivits i särskilda bestämmelser som gäller ett dylikt statsunderstödsprojekt eller som annars fastställts för projektet. Statsunderstödet får ändå inte överstiga 90 procent av de godtagbara kostnaderna. Statsunderstöd som beviljats av sysselsättningsanslag beaktas som avdrag från statsunderstöd som betalas med stöd av särskilda bestämmelser.

För projekt som genomförs på de områden där arbetslösheten är svårast kan, utöver vad som bestäms i 1 mom., extra statsunderstöd anvisas till högst 20 procent av de godtagbara kostnader som lagts till grund för statsunderstödet. Det sammanlagda beloppet av den statliga finansiering som kommer ett projekt till godo får dock inte överstiga 90 procent av de godtagbara kostnaderna. Extra statsunderstöd beaktas inte som avdrag från annat statsunderstöd som möjligen beviljas.

Har angående statsunderstödet maximibelopp inte utfärdats sådana särskilda bestämmelser som avses i 1 mom., får investeringsunderstödet tillsammans med annat statsunderstöd inte överstiga 75 procent av de kostnader för projektet som är godtagbara.

6 §

Förutsättningar för användning av sysselsättningsanslag

En förutsättning för att investeringsunderstöd skall beviljas och anvisas är att vid planeringen och genomförandet av statsunderstödsprojekt och i statsunderstödsverksamheten iakttas vad som möjligen föreskrivs i de särskilda bestämmelserna om finansieringen av ett projekt.

7 §

Övervakning av sysselsättningseffekterna

En mottagare av investeringsunderstöd skall för arbetskraftsmyndigheten på det sätt

som myndigheten bestämmer redogöra för hur investeringen utfallit med tanke på sysselsättningseffekterna under byggnadstiden och de bestående sysselsättningseffekterna.

Mottagaren av understöd är skyldig att lämna de uppgifter för övervakningen som myndigheten begär för en tid av högst fem år räknat från den dag då den sista raten av understödet betalades.

2 kap.

Sysselsättningsarbetsprogram

8 §

Sysselsättningsanslag som används till statens investeringar

För förbättrande av sysselsättningen kan av sysselsättningsanslag som är avsedda för investeringar beviljas finansiering till statens byggande verk.

De byggande statliga verk som avses i denna förordning är Sjöfartsstyrelsen, Forststyrelsen, Skogsforskningsinstitutet, Museiverket, undervisningsministeriet, försvarsministeriet, Gränsbevakningsväsendet, Banförvaltningscentralen, förvaltningsnämnden för Sveaborg, Vägförvaltningen, statsrådets kansli och de regionala miljöcentralerna. Miljöcentralernas förfarande med sysselsättningsarbetsprogram sköts centraliserat av Finlands miljöcentral under jord- och skogsbruksministeriets samt miljöministeriets ledning.

9 §

Sysselsättningsarbetsprogram

Statens byggande verk skall årligen lämna arbetsministeriet en framställning gällande de sysselsättningsanslag som enligt planerna skall användas till statens investeringar (*sysselsättningsarbetsprogram*). Framställningen skall också tillställas arbetskrafts- och näringscentralen. Framställningen lämnas på det sätt som godkänts av arbetsministeriet. I sysselsättningsarbetsprogrammet skall ingå en bedömning av vilka sysselsättningseffekter

programmet har (*bedömning av sysselsättningseffekterna*).

10 §

Godkännande av projekt som skall finansieras för sysselsättningsarbetsprogrammet

Arbetsministeriet godkänner tilldelningen till projekt i fråga om anslag som statsrådet anvisat ministeriet eller anvisningen av anslagen till arbetskrafts- och näringscentralerna. Arbetskrafts- och näringscentralen godkänner tilldelningen till projekt i fråga om anslag som anvisats centralen.

11 §

Övervakning av sysselsättningseffekterna av programmet

Statens byggande verk skall för arbetskraftsmyndigheten på det sätt som myndigheten bestämmer redogöra för hur investeringen utfallit med tanke på sysselsättningseffekterna under byggnadstiden och de bestående sysselsättningseffekterna. Det byggande verket är skyldigt att lämna de uppgifter för övervakningen som myndigheten begär för en tid av högst fem år räknat från att programåret löpt ut.

3 kap.

Sysselsättningspolitiskt projektstöd

12 §

Avsikten med projektstödet

Sysselsättningspolitiskt projektstöd (*projektstöd*) kan i syfte att främja sysselsättningen och förhindra att arbetslösa slås ut från arbetsmarknaden beviljas för projekt med vars hjälp ordnas nya möjligheter till arbete för arbetslösa arbetssökande och vidtas andra åtgärder som främjar deras möjligheter att få arbete. Dessutom kan projektstöd beviljas för andra regionala och lokala projekt som främjar sysselsättningen och utvecklandet av arbetskraften.

13 §

Mottagare av projektstöd

Projektstöd kan beviljas kommuner, samkommuner och andra sammanslutningar samt stiftelser.

14 §

Begränsningar för beviljande av projektstöd

Projektstöd beviljas inte för

1) främjande av affärsverksamhet,
2) investeringar, om det inte är fråga om mindre anskaffningar av utrustning, maskiner eller anordningar i omedelbar anslutning till ett projekt för vilket stöd beviljas och vilkas sammanlagda värde inte överstiger tio procent av de godkända totalkostnaderna för projektet, eller

3) kostnader som beror på att sysselsättningen av personer som hör till projektets målgrupp främjas med hjälp av sysselsättningsanslag eller på arbetsmarknadsåtgärder.

15 §

Projektstöds belopp

I projektstöd kan beviljas högst 75 procent av de av den beviljande myndigheten godkända totalkostnaderna för ett projekt, till kommuner och samkommuner dock högst 50 procent. Vid bestämmandet av stödnivån beaktas hur svårt det är att sysselsätta de personer som hör till projektets målgrupp och projektets sysselsättningsfrämjande effekter.

Med avvikelse från 1 mom. kan lönekostnaderna för en person som ansvarar för genomförandet av ett projekt ersättas i sin helhet, om projektets syfte är att sysselsätta sådana till arbetsmarknadsstöd berättigade personer som avses i 7 kap. 6 § 1 mom. 2 punkten lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Projektstödet får inte tillsammans med övrigt statligt finansieringsstöd som har betalats för samma ändamål överstiga det maximibelopp som anges i 1 mom. Som statligt finansieringsstöd vid beräkningen av projektstöds maximibelopp betraktas statsandel och statsunderstöd som har betalats av ett

anslag i statsbudgeten eller ur en fond utanför statsbudgeten som förvaltas av staten, ränteförmån som hänför sig till ett lån som beviljats med en lägre ränta än den ränta som avses i 3 § 2 mom. räntelagen samt räntestöd som hänför sig till räntor på andra lån.

Med avvikelse från 3 mom. räknas understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel inte som statligt finansieringsstöd. Vid uträkning av det maximibelopp av projektstödet om vilket bestäms i 1 mom. räknas understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel inte in i maximibeloppet. Det sammanlagda beloppet av de understöd som beviljats för ett projekt får emellertid inte överstiga de totalkostnader för projektet som godkänts av den beviljande myndigheten.

16 §

Projektstöds varaktighet

Projektstöd kan beviljas för högst tre år för ett projekt. För samma projekt kan projektstöd dock beviljas på nytt för högst två år, om det för att projektet skall kunna genomföras är ändamålsenligt att stöd beviljas.

17 §

Förskott på projektstöd

Av projektstödet kan högst 50 procent av det projektstöd som hänför sig till respektive betalningsperiod betalas i förskott.

18 §

Bokföringsskyldighet

En mottagare av projektstöd är skyldig att föra separat bok enligt bokföringslagen (1336/1997) över projekt för vilka stöd erhålls, om inte finansieringen för projektet bokförs på separata konton i en sammanslutnings eller stiftelses bokföring och övervakningen kan ske utan svårigheter.

En mottagare av projektstöd skall förvara hela den bokföring som gäller projektet och de verifikationer som hänför sig till den så, att de lätt kan granskas. Bokföringsmaterialet

skall förvaras under den tid och på det sätt som bestäms i 2 kap. 10 § bokföringslagen.

19 §

Övervakning och kontroll

Användningen av projektstödet övervakas av den Arbetskrafts- och näringscentral som beviljat stödet eller av den som bestäms i ett beslut av Arbetsministeriet.

En mottagare av projektstöd skall årligen inom den tid som bestäms i beslutet om beviljande av projektstöd tillställa en utredning över hur projektet har genomförts.

20 §

Ställande av säkerhet

Andra mottagare av förskott på projektstöd än kommuner, samkommuner och församlingar är skyldiga att ställa tillräcklig säkerhet som godkänns av den som betalar ut stödet för den händelse att det bestäms att förskottet på projektstödet skall återkrävas.

4 kap.

Företagsamhetsunderstöd

21 §

Företagsamhetsunderstödet

Med företagsamhetsunderstöd avses understöd som av anslag som i statsbudgeten anvisats för stödjande av arbetslösas företagsamhet beviljas för stödjande av arbete som baserar sig på arbetslösas eget initiativ samt av annan verksamhet som främjar arbetslösas sysselsättning och för ordnande av utbildning som stöder detta (*företagsamhetsunderstöd*).

22 §

Mottagare av understöd

Företagsamhetsunderstöd kan beviljas registrerade sammanslutningar vars verksamhetsmål enligt stadgarna eller andra motsvarande handlingar omfattar verksamhet som motsvarar det syfte som nämns i 21 §.

Företagsamhetsunderstöd kan också beviljas ett av arbetslösa bildat andelslag vars syfte är att ordna arbete och möjlighet till arbete för arbetslösa (*nyandelslag*). Av andelslagets medlemmar skall vid bildandet minst tre fjärdedelar vara arbetslösa arbetssökande.

Nyandelslag kan beviljas företagsamhetsunderstöd för högst sex månader från det att andelslaget bildats.

23 §

Kostnader som berättigar till understöd

Företagsamhetsunderstöd kan beviljas

- 1) för driftskostnader för lokaler samt för samtals- och datakostnader,
- 2) för mindre anskaffningar av maskiner, anläggningar och förnödenheter samt för hyres- och reparationskostnader för dessa,
- 3) för kostnader som föranleds av ordnande av utbildning som främjar sysselsättandet,
- 4) för kostnader för marknadsföring av de arbetslösas kunnande och arbetsprestationer samt för kostnader som sammanslutningen förorsakas av anskaffning eller anordnande av arbetsplatser avsedda för arbetslösa,
- 5) för löne- och resekostnader för sammanslutningens verksamhetsledare eller någon annan motsvarande person,
- 6) för kostnader som föranleds av registrering.

24 §

Understödet

Företagsamhetsunderstödet utgör högst 75 procent av totalbeloppet av de godkända kostnaderna.

Med avvikelse från 1 mom. kan lönekostnaderna för verksamhetsledaren eller en motsvarande person vid en förening som grundats av arbetslösa ersättas i sin helhet.

25 §

Särskilda förutsättningar för beviljande av understöd

Företagsamhetsunderstöd beviljas inte, om sammanslutningen för de kostnader som avses i ansökan får statsandel eller annat än i denna förordning avsett statsunderstöd enligt prövning.

Med avvikelse från 1 mom. räknas understöd från Penningautomatföreningen inte som statligt finansieringsstöd. Vid uträkning av det maximibelopp av företagsamhetsunderstödet om vilket bestäms i 24 § räknas understöd från Penningautomatföreningen inte in i maximibeloppet. Det sammanlagda beloppet av de understöd som beviljats för den verksamhet som är föremål för företagsamhetsunderstödet får emellertid inte överskrida de totalkostnader som godkänts av den beviljande myndigheten.

Företagsamhetsunderstöd kan inte beviljas nyandelslag, om inte den verksamhet som skall inledas beräknas ha förutsättningar att vara lönsam.

26 §

Förskott på understöd

I företagsamhetsunderstöd kan till mottagaren i förskott betalas högst 50 procent av det företagsamhetsunderstöd som enligt beslutet betalas för varje betalningsperiod. Hela det företagsamhetsunderstöd som hänför sig till sammanslutningens fasta kostnader för verksamheten under betalningsperioden betalas dock alltid i förskott. Som fasta kostnader betraktas härvid hyreskostnaderna för arbetslokaler, andra avgifter som regelbundet förfaller till betalning, exempelvis el- och telefonkostnader, samt lönekostnader för verksamhetsledaren eller en annan motsvarande person.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

Beaktande av regionala skillnader i arbetslösheten

För åstadkommande av sådan regionalt

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

balanserad sysselsättning som avses i 7 kap. 6 § lagen om offentlig arbetskraftsservice skall i statsbudgeten upptas sådana anslag med vilka staten, med beaktande av sysselsättningsläget och utvecklingsutsikterna för samhällsekonomin, vid behov skall ordna arbetsmöjligheter så att arbetslösheten inte inom någon pendlingsregion väsentligt överstiger den genomsnittliga nivån i landet.

28 §

De områden där arbetslösheten är svårast

De i 5 § 2 mom. avsedda områden där arbetslösheten är svårast utgörs av de kommuner där den genomsnittliga arbetslöshetsgraden på årsnivå överstiger motsvarande arbetslöshetsgrad i hela landet med minst 50 procent eller där sysselsättningsläget har försämrats plötsligt och kraftigt.

29 §

Ansökan, beviljande och utbetalning

Om förfarandet för ansökan om samt beviljande och utbetalning av stöd och understöd enligt denna förordning föreskrivs i statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice (1347/2002).

30 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1346

Statsrådets förordning**om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Förmåner

Enskilda kunder som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. 1 punkten lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) kan för tryggnad av utkomsten och i ersättning för kostnader för uppehälle så som anges i denna förordning beviljas

- 1) rörlighetsunderstöd,
 - 2) ersättning för kostnader som föranleds av att personen söker sig till och deltar i utbildning,
 - 3) dagtraktamente och ersättning för stöd-åtgärder i samband med yrkesvals- och karriärplaneringsservice och för de kostnader som stöd för placering av handikappade i arbete medför,
 - 4) sysselsättningsstöd för tryggnad av utkomst,
 - 5) ersättning för uppehälle enligt prövning.
- Arbetsgivare kan i enlighet med denna förordning beviljas stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen.

2 §

Allmän förutsättning för beviljande av förmåner

Arbetskraftsbyrån kan inom ramen för de anslag som anvisats bevilja en förmån, om

servicen eller åtgärden samt beviljandet av förmånen anses vara nödvändiga med tanke på den enskilda kundens servicebehov.

3 §

Ersättningsgrunder för resekostnader och kostnader för uppehälle

Ersättningsgrunden för resekostnader som skall ersättas särskilt med stöd av denna förordning är kilometerantalet multiplicerat med 0,13 euro. Dagtraktamentet, måltidserättningen och ersättningen för inkvartering, vilka beviljas i ersättning för övriga kostnader för uppehälle för den tid då en resa som en enskild kund särskilt ersätts för företagits, bestäms enligt resereglementet i statens tjänstekollektivavtal.

2 kap.

Rörlighetsunderstöd

4 §

Förutsättningar för beviljande av rörlighetsunderstöd

För att rörlighetsunderstöd skall beviljas förutsätts att

- 1) den enskilda kunden har registrerats som arbetssökande,
- 2) arbetskraftsbyrån har anvisat sökanden arbetsplatsen i fråga,
- 3) arbetsplatsen är belägen eller underhandlingarna om ett anställningsförhållande äger rum i Finland, och

4) arbetstiden i medeltal är minst 18 timmar per vecka och att arbetet pågår i minst två veckor; samt

5) rörlighetsunderstöd har sökts före den resa som avses i 5 §.

5 §

Resor och kostnader som ersätts

Som rörlighetsunderstöd kan beviljas ersättning för en resa inom Finland som en person företar för att bekanta sig med en arbetsplats, ingå ett anställningsförhållande eller flytta till en ny arbetsplats.

Som kostnader som berättigar till rörlighetsunderstöd betraktas de resekostnader som föranleds av den resa tur och retur som en arbetssökande företar från boningsorten för att bekanta sig med ett arbete eller underhandla om ett anställningsförhållande samt de resekostnader som föranleds av resan till en ny arbetsplats.

För de resor som avses ovan kan ersättning för inkvartering beviljas.

3 kap.

Förmåner som hänför sig till arbetskrafts- politisk vuxenutbildning

6 §

Kostnader som hänför sig till antagningen av studerande

Arbetskraftsbyrån ersätter de kostnader som föranleds av lämplighetsbedömningen i anslutning till antagningen av studerande som avses i 10 kap. 2 § 1 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice.

7 §

Ersättning för kostnader för uppehålle innan utbildningen börjar

Arbetskraftsbyrån kan bevilja den som söker sig till arbetskraftspolitisk vuxenutbildning ersättning för resekostnader och övriga kostnader för uppehålle vilka uppkommer innan utbildningen börjar.

Ersättning kan beviljas för följande resor:

1) resa tur och retur som någon företar för att bekanta sig med den undervisning som utbildningsproducenten ger och med förhållandena på platsen,

2) resa tur och retur till elevantagningen,
3) resa tur och retur till lämplighetsproven, och

4) resa till den ort där utbildningen ges, om den är belägen utanför pendlingsregionen.

För de resor som avses ovan kan i ersättning för övriga kostnader för uppehålle beviljas dagtraktamente, måltidsersättning och ersättning för inkvartering.

8 §

Ersättning för kostnader för uppehålle då utbildningen anordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten

Inkvarteringen för studerande som deltar i utbildning som ordnas av Stiftelsen Utbildning Nordkalotten är avgiftsfri. Under utbildningstiden är ersättningen för uppehålle 16,82 euro per dag.

4 kap.

Stöd till den som får yrkesvals- och karriärplaneringsservice och till en handikappad enskild kund

9 §

Ersättning för serviceavgifter samt för kost- nader för uppehålle

För utredande av arbets- och utbildningsförutsättningarna för en enskild kund som får yrkesvals- och karriärplaneringsservice och för en handicappad enskild kund samt för utredande av dessa kunders lämplighet för ett yrke samt för stödande av placeringen av en handicappad enskild kund i arbete eller för att hålla honom eller henne kvar i arbetet kan som sådana kostnader som föranleds av de i 6 kap. 11 § 2 mom. och 13 § 1 mom. 1 och 4 punkten lagen om offentlig arbetskraftsservice avsedda åtgärderna ersättas serviceproducentens serviceavgifter. Därtill kan serviceproducenten ersättas för kundens måltids- och inkvarteringskostnader medan åtgärderna pågår.

Nedan i detta kapitel avses med kund både en enskild kund som får yrkesvals- och karriärplaneringsservice och en handikappad enskild kund.

10 §

Ersättande av kunders kostnader för uppehälle

Kunden och kundens ledsagare kan för besök hos en serviceinrättning, en annan serviceenhet, en privat sakkunnigmottagning och på Arbetskraftsbyrån som ersättning för resekostnaderna betalas de resor tur och retur som förorsakas av resan från boningsorten eller bostaden till ovan nämnda service. Därtill kan som ersättning för kostnader för uppehälle betalas dagtraktamente, måltidserättning och ersättning för inkvartering. Dessa ersättningar betalas dock inte för den tid måltids- och inkvarteringskostnaderna betalas direkt till serviceproducenten.

Resekostnaderna kan även med avvikelse från 3 § ersättas enligt de kostnader som orsakas av användning av egen bil eller hyrd bil, om kunden på grund av sin skada eller sjukdom inte kan använda allmänna fortskaffningsmedel eller om inte allmänna fortskaffningsmedel annars kan anlitas.

11 §

Arbets- och utbildningsprövning, arbets- träning och orienteringsbesök

Arbets- och utbildningsprövning, arbetsträning vid en arbetsklínik eller annan träningsenhet samt orienteringsbesök i yrkesläroanstalter kan ersättas som följer:

- 1) för arbetsprövning vid en arbetsklínik för högst 40 prövningsdagar samt för arbetsträning på en arbetsklínik eller annan serviceenhet för högst 60 träningsdagar,
- 2) för utbildningsprövning vid yrkesläroanstalter för högst 10 prövningsdagar,
- 3) för kombinerad arbets- och utbildningsprövning vid yrkesläroanstalter för högst 40 prövningsdagar, och
- 4) för orienteringsbesök i yrkesläroanstalter för högst 3 dagar.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas

även på stöd som ges när arbetssökande som är svårsysselsatta skall placeras i arbete.

12 §

Dagtraktamente för tryggande av utkomsten

För tryggande av utkomsten kan kunden betalas ett dagtraktamente för den tid hälso- och andra undersökningar, rehabiliteringsundersökningar och undersökningar av arbets-konditionen samt de i 11 § nämnda åtgärderna pågår och för den tid en arbetsprövning som ordnas vid en arbetsplats pågår. Det dagtraktamente som beviljas för tryggande av utkomsten uppgår till beloppet av den högsta förhöjda grunddagpenningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Dagtraktamente för tryggande av utkomsten beviljas inte om kunden får eller är berättigad att få full arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

5 kap.

Sysselsättningsstöd för tryggande av utkomsten

13 §

Förutsättningar för beviljande av startpeng

Förutsättning för beviljande av startpeng är 1) att sökanden har företagarerfarenhet eller sådan utbildning som behövs för företagarverksamheten, vilken även kan ordnas under den tid då stödet utbetalas,

2) att sökanden, med beaktande av typen av och kraven på företagsverksamheten, i övrigt bedöms ha tillräckliga förutsättningar att klara av den tilltänkta företagsverksamheten,

3) att det företag som sökanden ämnar starta har förutsättningar att bli lönsamt,

4) att sökanden inte får statsunderstöd för sina egna lönekostnader,

5) att arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa inte betalas till sökanden för samma tid,

6) att företagsverksamheten inte har inletts innan beslut om att stöd beviljas har fattats,

7) att företagsverksamheten uppenbarligen inte skulle kunna inledas utan att sökanden beviljas stöd,

8) att stödet inte snedvrider konkurrensen mellan andra som erbjuder samma produkter eller tjänster.

14 §

Sysselsättningsstöd för arbetslivsträning

För förbättrande och upprätthållande av yrkesfärdigheten kan en arbetslös arbetsökande beviljas sysselsättningsstöd för tryggnad av utkomsten under den tid han genomgår arbetslivsträning.

15 §

Förutsättningar för beviljande av deltidstillägg

Förutsättning för beviljande av deltidstillägg är

1) att arbetstiden för en arbetstagare som övergår till deltidarbete under den period som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 40 och högst 60 procent av hans eller hennes ordinarie arbetstid i heltidsarbete,

2) att den sammanlagda arbetstiden för en arbetstagare som övergår till deltidarbete och en som sysselsätts i deltidarbete i samma uppgifter under den period som motsvarar lönebetalningsperioden är sammanlagt minst lika lång som den ordinarie arbetstiden i heltidsarbete för den arbetstagare som övergår till deltidarbete,

3) att till det arbetsavtal som ingås mellan en arbetstagare som övergår till deltidarbete och arbetstagarens arbetsgivare har fogats ett villkor där arbetstagaren förbehålls en möjlighet att återgå till heltidsarbete när betalningen av deltidstillägget upphör,

4) att den arbetstagare som övergår till deltidarbete inte för samma tid utöver lönen för deltidarbetet får annan lön eller ersättning för det arbete som han eller hon utför,

5) att till den arbetstagare som övergår till deltidarbete inte för samma tid betalas arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmark-

nadsstöd enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, ålderdoms-, invaliditets- eller arbetslöshetspension enligt folkpensionslagen (347/1956), ålders-, invalid-, arbetslöshets- eller deltidspension enligt någon arbetspensionslag, generationsväxlingspension enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990), särskild moderskaps-, moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning, sjukdagpenning eller specialvårdspenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) eller rehabiliteringspenning eller rehabiliteringsunderstöd enligt lagen om rehabiliteringspenning (611/1991),

6) att den arbetstagare som övergår till deltidarbete har varit anställd på heltid hos samma arbetsgivare oavbrutet i minst ett år omedelbart innan han eller hon övergår till deltidarbete.

7) arbetsgivaren har inte förkortat arbetstiden för den arbetstagare som av produktionsmässiga eller ekonomiska skäl övergår till deltidarbete.

16 §

Rätt till deltidstillägg då den sysselsattes anställningsförhållande upphör

Om det arbete som sköts av den som har sysselsatts i deltidarbete upphör eller avbryts till följd av avgång, uppsägning, permittering eller hävning av arbetsförhållande under den tid då deltidstillägg utbetalas, fortsätter rätten till deltidstillägg, ifall inte arbetsgivaren och den som övergår till deltidarbete i arbetsavtalet eller skilt kommit överens om att den som övergått till deltidarbete skall återgå till heltidsarbete.

17 §

Maximibeloppet av och den lön som ligger till grund för deltidstillägget

Deltidstillägget är högst det normala sysselsättningsstödet höjt med 70 procent.

För fastställande av deltidstilläggets belopp beräknas lönen för heltidsarbete enligt medeltalet av 12 månaders lön för det heltidsarbete som föregått deltidarbetet.

18 §

Maximitiden för deltidstillägg

Deltidstillägg kan beviljas samma person i högst 12 månader i sänder.

Ifall en arbetstagare beviljats deltidstillägg i 12 månader, beviljas han inte deltidstillägg på nytt innan han har varit i heltidsarbete hos samma arbetsgivare i minst 12 månader.

19 §

Ersättningsdagar för det sysselsättningsstöd som betalas för tryggnad av utkomsten

Sysselsättningsstöd för tryggnad av utkomsten betalas för högst fem dagar per kalendervecka.

Startpeng betalas för de dagar då dess mottagare arbetar i sitt företag. Sysselsättningsstöd på basis av arbetslivsträning betalas för de dagar då stödets mottagare deltar i arbetslivsträningen.

6 kap.

Ersättning för uppehålle enligt provning

20 §

Beviljande av höjd ersättning för uppehålle för handikappade

Höjd ersättning för uppehålle kan med stöd av 10 kap. 6 § 2 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice beviljas om en person som deltar i arbetsprovning på grund av sitt handikapp förorsakas särskilda resekostnader eller andra kostnader för uppehålle.

21 §

*Ersättning för uppehålle vid arbetssöknings-
träning*

När Arbetskraftsbyrån ordnar eller skaffar sådan arbetssöknings träning som genomförs som gruppsservice i enlighet med 3 kap. 1 § 2 eller 3 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice, kan en arbetslös arbetssökande som deltar i en träning som varar minst 5 och

högst 20 dagar beviljas ersättning för uppehålle.

Ersättning för uppehålle betalas inte, om den enskilda kunden avbryter arbetssöknings-
träningen utan giltig orsak.

22 §

*Ersättningsdagar i fråga om ersättning för
uppehålle*

För tiden för arbetslivsträning betalas ersättning för uppehålle för de dagar, för vilka arbetssökanden får det sysselsättningsstöd som avses i 14 §.

För tiden för arbetsprovning betalas ersättning för uppehålle för de dagar då personen deltar i arbetsprovning på arbetsplatsen.

7 kap.

**Stöd för specialarrangemang på
arbetsplatsen**

23 §

*Förutsättningar för beviljande av stöd för
specialarrangemang*

Förutsätter placeringen av en handikappad person i arbete eller hans eller hennes möjligheter att behålla sitt arbete att i fråga om arbetsmaskiner, arbetsredskap, arbetsmetoder eller de yttre förhållandena på arbetsplatsen företas sådana ändringar eller arrangemang som är nödvändiga för att eliminera eller lindra de olägenheter som en skada eller sjukdom medför, kan arbetsgivaren på ansökan få ersättning för därav föranledda kostnader i form av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen.

Är de kostnader som föranleds av ändringar eller arrangemang högre än anskaffningskostnaderna för en ny maskin, en anordning eller inventarier, kan arbetsgivaren få ersättning för anskaffningskostnaderna.

I form av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen kan även betalas ersättning för hjälp som en annan arbetstagare ger för att förbättra den handikappades förutsättningar att klara sig i arbetet.

24 §

Bedömningen av behovet av stöd för specialarrangemang

Vid bedömningen av behovet av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen och förutsättningarna för beviljandet skall arbetskraftsmyndigheten höra sakkunniga från företagshälsovården eller arbetarskyddet.

För beviljande av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen för en handikappad person som står i anställningsförhållande eller något annat tjänstgöringsförhållande förutsätts läkarutlåtande om begränsningar i arbetstagarens arbetsförmåga samt företagshälsovårdens eller arbetarskyddsmyndighetens bedömning av behovet av de planerade specialarrangemangen.

Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen kan utbetalas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön enligt det kollektivavtal som gäller för anställningsförhållandet, eller om det inte finns något kollektivavtal, gängse och skälig lön för en handikapp persons arbete i fråga.

25 §

Maximibelopp och maximitid för stödet för specialarrangemang

Stödet för specialarrangemang på arbetsplatsen får i fråga om de ändringar och arrangemang som avses i 23 § 1 och 2 mom. uppgå till högst 2 500 euro per person.

I stöd för specialarrangemang på basis av

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

sådan hjälp som ges av en annan arbetstagare kan beviljas högst 250 euro i månaden under en tid av högst ett år.

När det är fråga om svårt handikappade personer kan det maximibelopp som nämns i 1 mom. överskridas med högst 1 000 euro samt det maximibelopp som nämns i 2 mom. överskridas med högst 100 euro och maximitiden med högst ett år.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

26 §

Ansökan om och beviljande och betalning av förmåner

Om förfarandet vid ansökan om och beviljande och betalning av förmåner föreskrivs i statsrådets förordning om verkställighet av lagen om offentlig arbetskraftsservice (1347/2002).

27 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

På beslut som har fattats innan förordningen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde då förordningen trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1347

Statsrådets förordning
om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 kap.

Samarbete mellan myndigheterna

1 §

Samarbete mellan myndigheterna när det gäller yrkesval och arbetsförmedling

Undervisningsmyndigheterna svarar i första hand för tillhandahållande av service som riktar sig till studerande som gör sitt yrkesval eller söker arbete. Arbetskraftsbyråns yrkesvals- och karriärplaneringsservice samt arbetsförmedlingsservice kompletterar läroanstalternas handledningsservice. Undervisnings- och arbetskraftsmyndigheterna kommer tillsammans överens om hur arbetskraftsservice skall ordnas särskilt för studerande som befinner sig i slutskedet av sina studier.

Den information och rådgivning samt det informationsmaterial och de dataregister som gäller utbildning utvecklas genom samarbete mellan arbets- och undervisningsmyndigheterna.

Arbetskraftsmyndigheterna skall samarbeta med respektive myndighet när arbetsförmedlingsservice ordnas för personer som hemförlovas från militärtjänstgöring eller lämnar statens egna inrättningar och inrättningar som

står under dess tillsyn och när sådana åtgärder planeras som anknyter till detta.

2 §

Samarbete mellan myndigheterna när det gäller invandring och internationell praktik

Arbetskraftsmyndigheterna skall följa hur invandrare placerar sig på arbetsmarknaden och vid behov föreslå för andra myndigheter att dessa vidtar sådana åtgärder som främjar invandrarnas anpassning till de nya arbets- och levnadsförhållandena.

Arbetskraftsmyndigheterna skall i samarbete med centret för internationellt personutbyte sköta de uppgifter som anknyter till främjandet av praktikanter internationella rörlighet.

2 kap.

Ersättande av kostnader som föranleds av stödåtgärderna samt beviljande och utbetalning av ersättning för kostnader för uppehälle

3 §

Beviljande av ersättningar

Rörlighetsunderstöd beviljas på ansökan av

den Arbetskraftsbyrå där den som ansöker om understöd har anmält sig som arbetssökande.

Stöden i anslutning till de i 6 kap. 11 och 13 § samt 10 kap. 2 § och 6 § 1 mom. 1 och 3 punkten lagen om offentlig Arbetskraftsservice (1295/2002) avsedda åtgärderna beviljas av den Arbetskraftsbyrå där den som ansöker om en förmån är enskild kund.

4 §

Utbetalning av ersättningar

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar de i 3 § nämnda understöden och förmånerna på grundval av en betalningsanvisning eller redovisning som Arbetskraftsbyrån godkänt. Understöden och förmånerna kan betalas i förskott.

5 §

Beviljande av stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen

Stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen beviljas av den Arbetskraftsbyrå inom vars verksamhetsområde arbetsplatserna är belägna.

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar stöd för specialarrangemang på arbetsplatsen.

3 kap.

Beviljande och utbetalning av sysselsättningsstöd

6 §

Ansökan om sysselsättningsstöd

Ansökan om sysselsättningsstöd görs hos Arbetskraftsbyrån. Arbetsgivaren ansöker om sysselsättningsstöd som beviljas för anställning. Till ansökan skall fogas ett utlåtande av den behöriga utbildningsinspektören, om sysselsättningsstöd söks på basis av läroavtal.

7 §

Beviljande av sysselsättningsstöd

När det gäller arbetsgivare beviljas syssel-

sättningsstöd av den Arbetskraftsbyrå inom vars verksamhetsområde arbetsplatserna är belägna eller den Arbetskraftsbyrå där de som skall anställas med stödet är registrerade som arbetslösa arbetssökande.

Startpeng och sysselsättningsstöd för arbetslivsträning samt ersättning för uppehälle enligt prövning för tiden för arbetslivsträning beviljas av den Arbetskraftsbyrå där den som ansöker om stöd är anmäld som arbetslös arbetssökande. Deltidstillägg beviljas av den Arbetskraftsbyrå inom vars verksamhetsområde den till deltidsarbete övergående personens arbetsplats är belägen eller där den som skall sysselsättas med hjälp av deltidstillägget är anmäld som arbetslös arbetssökande.

8 §

Beslut som gäller flera år eller flera arbetsgivare

Beslut som gäller flera kalenderår och avser sysselsättningsanslag för anställning av personal och stöd som betalas till arbetslösa skall, om det inte är fråga om regional garanti enligt 7 kap. 6 § lagen om offentlig Arbetskraftsservice, i fråga om kommande år fattas på villkor att de för ändamålet nödvändiga anslagen står till förfogande.

Om sysselsättningsstöd för sysselsättande av en och samma arbetstagare betalas till flera arbetsgivare samtidigt, skall den sammanlagda arbetstiden vara minst 85 procent av den regelbundna arbetstiden i branschen. Vid sysselsättande med sammansatt stöd kan normalt sysselsättningsstöd dock betalas, även om arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är kortare än 85 procent av den regelbundna arbetstiden i branschen.

9 §

Utbetalning av sysselsättningsstöd

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar månatligen ut sysselsättningsstöden i efterskott på grundval av en utbetalningsansökan som Arbetskraftsbyrån har godkänt.

Stödet kan betalas ut för en längre period än den som nämns i 1 mom., om mottagaren av stödet ger sitt samtycke till det.

10 §

Tilläggsstöd till kommunerna

Kommunen skall kvartalsvis tillställa Arbetskraftsbyrån en utredning för utbetalning av tilläggsstöd enligt 7 kap. 12 § lagen om offentlig Arbetskraftsservice.

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar ut tilläggsstödet till kommunen på grundval av en utredning som Arbetskraftsbyrån har godkänt.

11 §

Utredning av verksamhets- och lönsamhetsförutsättningar

Arbetskrafts- och näringscentralen beslutar om användningen av det anslag i statsbudgeten som anvisas för utredning av verksamhets- och lönsamhetsförutsättningarna för företag som avses i 13 § förordningen om förmåner i samband med offentlig Arbetskraftsservice (1346/2002).

4 kap.

Ordnande av möjlighet till rehabilitering, utbildning och arbete

12 §

Information om möjligheten till rehabilitering, utbildning och arbete

Arbetskraftsbyrån skall informera personer som avses i 7 kap. 7 § 1 och 2 mom. lagen om offentlig Arbetskraftsservice om deras rätt till sysselsättningsfrämjande rehabilitering eller utbildning. Dessutom skall Arbetskraftsbyrån informera en ovan avsedd person om att kommunen i det fall att lämplig utbildning eller rehabilitering inte kan ordnas är skyldig att ordna möjlighet för honom eller henne att arbeta i åtta månaders tid.

13 §

Sysselsättningsförfarandet

Arbetskraftsbyrån skall informera den sysselsättningsskyldiga kommunen om kom-

munens sysselsättningsskyldighet (*sysselsättningsanmälan*).

Kommunen skall ordna arbetsplats och underrätta Arbetskraftsbyrån om detta så att arbetet kan anvisas före utgången av maximitiden för dagpenningssperioden enligt 6 kap. 7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002).

Beträffande arbete som ordnas på grundval av sysselsättningsskyldigheten ingår ett arbetsavtal för viss tid, i vilket arbetstagaren förbehålls rätt att övergå till ett nytt anställningsförhållande under avtalsperioden.

14 §

Innehållet i och uppgörande av sysselsättningsanmälan

Av sysselsättningsanmälan skall framgå grunden för sysselsättningsskyldigheten, den utbildning och arbetserfarenhet som den person som skall sysselsättas har samt övriga uppgifter som behövs med tanke på sysselsättandet.

Sysselsättningsanmälan skall göras så att möjligheten att arbeta kan ordnas utan dröjsmål efter det att maximitiden för arbetslöshetsdagpenningssperioden löpt ut. Sysselsättningsanmälan skall dock göras senast två veckor före utgången av maximitiden för arbetslöshetsdagpenning.

5 kap.

Beviljande och utbetalning av sysselsättningspolitiskt projektstöd och företagsamhetsunderstöd

15 §

Ansökan om och beviljande av projektstöd

Sysselsättningspolitiskt projektstöd, nedan projektstöd, beviljas av den Arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde projektet avses bli genomfört. Om ett projekt genomförs inom flera centralers verksamhetsområden, beviljas stödet av den Arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde projektet huvudsakligen avses bli genomfört. Projektstödet beviljas av Arbets-

ministeriet, om det är fråga om ett riksfattande projekt.

Av stödansökan skall framgå åtminstone projektets sysselsättningsmål och andra mål, kostnadsförslag, finansieringsplan och sådana redan fattade beslut som hänför sig till genomförandet av planen samt andra uppgifter som är nödvändiga för behandlingen av ansökan.

16 §

Utbetalning av projektstöd

Projektstödet eller, om stöd har betalats i förskott, den del av stödet som överstiger förskottet, betalas i efterskott för varje betalningsperiod på basis av en ansökan om utbetalning som lämnats in till Arbetskrafts- och näringscentralen. Ansökan skall grunda sig på de faktiska projektkostnaderna under betalningsperioden, vilka skall framgå av stödmottagarens bokföring. Betalningsperioden är tre kalendermånader, om inte något annat bestäms i beslutet om beviljande av projektstöd.

Projektstöd betalas inte på basis av en utbetalningsansökan som inkommit efter den tid som i beslutet om beviljande av projektstöd utsatts för inlämnande av utbetalningsansökan. Arbetskrafts- och näringscentralen kan dock av särskilda skäl besluta att projektstöd betalas trots att utbetalningsansökan blivit försenad.

Ansökan om utbetalning av förskott skall lämnas in till Arbetskrafts- och näringscentralen i god tid före ingången av den betalningsperiod som förskottet hänför sig till. I utbetalningsansökan skall mottagaren av projektstödet redogöra för de projektkostnader som mottagaren uppskattar att förfaller till betalning under följande betalningsperiod.

17 §

Ansökan om och beviljande av företagsamhetsunderstöd

Företagsamhetsunderstöd beviljas av den Arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde sammanslutningen har sin hemort. Till ansökan om understöd skall

fogas uppgifter om bildandet av sammanslutningen.

Till ansökan skall fogas en plan om åtgärder för aktivering av arbetslösa samt för upprätthållande och utvecklande av deras färdigheter på arbetsmarknaden. Mottagaren av understödet skall dessutom vid utgången av varje understödsperiod tillställa den myndighet som beviljat stödet en skriftlig redogörelse för hur de åtgärder som nämns i planen har utfallit.

18 §

Utbetalning av företagsamhetsunderstöd

Betalningsperioden är en kalendermånad, om inte något annat har föreskrivits i beslutet om företagsamhetsunderstöd. Företagsamhetsunderstödet, eller, om understöd har betalats i förskott, den del som överskrider överskottet, betalas per betalningsperiod i efterskott med stöd av den utbetalningsansökan som lämnats in till Arbetskrafts- och näringscentralen. Utbetalningsansökan skall basera sig på de faktiska kostnader som hänför sig till betalningsperioden och som framgår av understödmottagarens bokföring.

Utbetalningsansökan skall ges in inom en månad från det att den betalningsperiod som ansökan gäller har gått ut.

Ansökan om utbetalning av förskott skall ges in till Arbetskrafts- och näringscentralen före ingången av den betalningsperiod till vilken förskottet hänför sig. I ansökan om utbetalning av förskott skall sammanslutningen redogöra för de till understöd berättigande fasta kostnader och andra kalkylerade kostnader för betalningsperioden vilka ligger till grund för ansökan om förskottsutbetalning.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

19 §

Anmälningar och uppgifter i anslutning till studiesociala förmåner

Arbetskraftsbyrån skall till den som betalar förmånerna lämna uppgifter om dem som inlett och slutfört utbildningen samt om de

semesterperioder under utbildningen vilka avses i 10 kap. 5 § 2 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice och om annan i 9 kap. 1 § 2 mom. i nämnda lag avsedd uppdelning av utbildningen samt uppgift om huruvida utbildningsplatsen är belägen på studerandens hemort eller inom hans eller hennes pendlingsregion.

Arbetskraftsbyrån får med hjälp av elektronisk linjeöverföring lämna de anmälningar som avses i 12 kap. 3 § 2—4 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice samt de uppgifter som avses ovan i 1 mom. direkt till den som betalar förmånerna.

20 §

Kontroll av anslag som beviljats statliga ämbetsverk eller inrättningar

Statliga ämbetsverk eller inrättningar skall för varje kalendermånad göra en anmälan till Arbetskraftsbyrån om användningen av sys-

selsättningsanslagen och om de personer som har sysselsatts med dem.

21 §

Undertecknande av beslut

Beslut som avses i denna förordning skall undertecknas. Beslut i form av ADB-utskrif-ter eller åtminstone delvis färdigtryckta handlingar kan dock ges maskinellt undertecknade.

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1348

Statsrådets förordning**om fullgörande av anmälningsskyldigheten vid statliga ämbetsverk och inrättningar enligt 3 kap. 10 § lagen om offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 kap. 10 § 1 mom. och 11 kap. 2 § 1 mom. lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på sådana tjänster och befattningar i tjänste- och anställningsförhållande som blir vakanta vid statliga ämbetsverk och inrättningar.

Anmälningsskyldigheten enligt denna förordning inverkar inte på ämbetsverkets eller inrättningens rätt att utöver den offentliga arbetskraftsservicen samtidigt anlita andra rekryteringsåtgärder eller på ämbetsverkets eller inrättningens anställningsrätt i egenskap av arbetsgivare.

2 §

Anmälningsskyldighet

Statens ämbetsverk och inrättningar skall till Arbetskraftsbyrån anmäla de tjänster samt de befattningar i tjänste- och anställningsförhållande som blir vakanta och till vilka ämbetsverket eller inrättningen har för avsikt att få även andra sökande än sådana som hör till dess egen personal. Anmälningsskyldigheten gäller inte sådana tjänster som enligt lag eller förordning besätts utan att de förklaras lediga att sökas eller vakanta.

Ämbetsverken och inrättningarna skall på motsvarande sätt utan dröjsmål anmäla till Arbetskraftsbyrån när en arbetsplats upphör att vara ledig.

3 §

Anmälningssätt

En ledig arbetsplats skall anmälas till Arbetskraftsbyrån muntligen, på elektronisk väg eller skriftligen senast när eventuella andra åtgärder för att besätta arbetsplatsen vidtas.

4 §

Innehållet i anmälan

Anmälan till Arbetskraftsbyrån skall innehålla de uppgifter som ligger till grund när tjänstemannen eller arbetstagaren väljs och som Arbetskraftsbyrån behöver för att utföra sitt uppdrag.

Om ämbetsverket eller inrättningen inte vill anlita Arbetskraftsbyrån vid besättande av en arbetsplats, räcker det i anmälan med en uppgift om detta och om arbetsuppgiften. Då tillämpas inte 2 § 2 mom. och 5 §.

5 §

Uppdrag

Ämbetsverket eller inrättningen och arbetskraftsbyrån kommer överens om vilka åtgärder arbetskraftsbyrån vidtar på grundval av anmälan samt hur och när information ges om arbetsplatsen.

I samband med anmälan om en ledig arbetsplats kan det också avtalas om hur länge platsen är ledig.

6 §

Samarbete i anslutning till verkställigheten

Frågor i anslutning till verkställigheten och tillämpningen av denna förordning behandlas i den arbetspolitiska delegationen.

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

7 §

Verkställighetsanvisningar

Finansministeriet meddelar ämbetsverken och inrättningarna närmare anvisningar för fullgörande av anmälningsskyldigheten.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1349

**Statsrådets förordning
om skyldighet att lämna uppgifter om privat arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av 11 kap. 2 § 1 mom. och 5 § 1 mom. lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En sådan tillhandahållare av privat arbetskraftsservice som avses i 4 kap. 8 § 1 mom. lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) skall enligt vad som bestäms i denna förordning eller med stöd av 5 § i denna förordning särskilt avtalas lämna uppgifter om den privata arbetskraftsservicen till arbetsministeriet.

2 §

Uppgifter om arbetsförmedling och uthyrningsarbete

En tillhandahållare av privat arbetskraftsservice är skyldig att på begäran lämna uppgifter om

1) antalet personer per yrkesgrupp som fått arbete via förmedlingen samt antalet personer som fått arbete via förmedlingen på basis av uthyrning av arbetskraft,

2) de uthyrda personernas antal samt den genomsnittliga längden på de uthyrda personernas anställningsförhållanden, samt

3) antalet kunder som anlitat arbetsförmedlingsservice och hyrt in arbetskraft.

3 §

Andra uppgifter i anslutning till sökande av arbete

Utöver vad som bestäms i 2 § skall en tillhandahållare av privat arbetskraftsservice meddela vilka andra tjänster som erbjuds i anslutning till sökande av arbete.

4 §

Tillställande och publicering av uppgifter

De uppgifter som avses i 2 och 3 § skall tillställas arbetsministeriet enligt vad ministeriet närmare föreskriver.

Arbetsministeriet publicerar regelbundet ett sammandrag av uppgifterna.

5 §

Avtal om tillställande av uppgifter

Arbetsministeriet kan avtala om att en sammanslutning som representerar tillhandahållarna av privat arbetsförmedlingsservice får tillställa ministeriet de uppgifter som anges i 2 och 3 § samt andra nödvändiga uppgifter på tillhandahållarnas vägnar.

6 §

Samarbete och tillsyn

Frågor som gäller samarbete mellan den offentliga arbetsförmedlingen och den privata arbetskraftsservicen samt verkställigheten av skyldigheten att lämna uppgifter behandlas av arbetspolitiska delegationen. Vid behandling av ärenden i delegationen skall arbetarskyddsmyndigheterna höras som sakkunniga.

Om övrigt fullgörande av anmälningsskyldigheten bestäms i lagen om tillsynen över

arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1350

Statsrådets förordning om arbetsmarknadsregioner

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av 7 kap. 6 § 1 mom. lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 §

Arbetsmarknadsregioner

Arbetsmarknadsregioner definieras arbetskrafts- och näringscentraler samt kommuner enligt vad som anges nedan i 2—16 §.

2 §

Nylands arbetskrafts- och näringscentral

Hangö: Hangö

Helsingfors: Helsingfors, Esbo, Hyvinge, Träskända, Grankulla, Kervo, Kyrkslätt, Nurmijärvi, Sibbo, Sjöunda, Tusby, Vanda, Vichtis

Karis: Karis, Ingå, Pojo, Ekenäs

Högfors: Högfors, Nummi—Pusula

Lojo: Lojo, Karislojo, Sammatti

Lovisa: Lovisa, Lappträsk, Liljendal, Pernå, Strömfors

Mäntsälä: Mäntsälä, Mörskom, Pukkila

Borgå: Borgå, Askola, Borgnäs

3 §

Egentliga Finlands arbetskrafts- och näringscentral

Kimito: Kimito, Dragsfjärd, Västankfjärd

Korpo: Korpo, Houtskär, Iniö

Loimaa: Loimaa, Alastaro, Loimaa kommun, Mellilä, Oripää

Salo: Salo, Halikko, Kiikala, Kisko, Kuusjoki, Muurla, Bjärnå, Perteli, Suomensjärvi, Finby

Åbo: Åbo, Villnäs, Aura, S:t Karins, Karinainen, Koski TI, Lemu, Lundo, Marttila, Masku, Merimasku, Mietoinen, Mynämäki, Nådendal, Nagu, Nousis, Pemark, Pargas, Pikis, Pöytyä, Reso, Rusko, Rimito, Sagu, Tarvasjoki, Vahto, Velkua, Yläne

Nystad: Nystad, Gustavs, Laitila, Pyhäranta, Tövsala, Vehmaa

Somero: Somero

4 §

Satakunta arbetskrafts- och näringscentral

Eura: Eura, Kjulo, Säkylä

Harjavalta: Harjavalta, Kiukainen, Kumo

Huittinen: Huittinen, Punkalaidun, Vampula

Kankaanpää: Kankaanpää, Honkajoki, Jämsjärvi, Karvia, Kiikainen, Lavia

Sastmola: Sastmola, Siikainen

Björneborg: Björneborg, Kullaa, Luvia, Nakkila, Norrmark, Påmark, Ulvsby

Raumo: Raumo, Euraåminne, Kodisjoki, Lappi

5 §

Tavastlands arbetskrafts- och näringscentral

Forssa: Forssa, Humppila, Jockis, Tam-mela, Ypäjä

Tavastehus: Tavastehus, Hattula, Hauho, Janakkala, Kalvola, Lammi, Renko, Tuulos

Lahtis: Lahtis, Artsjö, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Nastola, Orimattila, Padasjoki

Riihimäki: Riihimäki, Hausjärvi, Loppi

Heinola: Heinola

Sysmä: Sysmä, Hartola

6 §

Birkalands arbetskrafts- och näringscentral

Tammerfors: Tammerfors, Kangasala, Lempäälä, Nokia, Birkala, Vesilahti, Ylöjärvi

Tavastkyro: Tavastkyro, Ikalis, Viljakkala

Mänttä: Mänttä, Vilppula

Orivesi: Orivesi, Juupajoki, Längelmäki

Parkano: Parkano, Kihniö, Kuru

Sahalahti: Sahalahti, Kuhmalahti, Luopi-
oinen, Pälkäne

Toijala—Valkeakoski: Toijala, Valkea-
koski, Kylmäkoski, Urjala, Viiala

Vammala: Vammala, Mouhijärvi, Suoden-
niemi, Äetsä

Virtdois: Virtdois, Ruovesi

7 §

*Sydöstra Finlands arbetskrafts- och närings-
central*

Fredrikshamn: Fredrikshamn, Miehikkälä,
Virolahti

Imatra: Imatra, Joutseno, Rautjärvi, Ruo-
kolahti

Kotka: Kotka, Pyttis

Kouvola: Kouvola, Anjalankoski, Elimäki,
Iitti, Jaala, Kuusankoski, Valkeala

Villmanstrand: Villmanstrand, Lemi, Luu-
mäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari,
Ylämaa

Parikkala: Parikkala, Saari, Uukuniemi

8 §

*Södra Savolax arbetskrafts- och närings-
central*

Heinävesi: Heinävesi

Jorois: Jorois

Juva: Juva

Kangasniemi: Kangasniemi

S:t Michel: S:t Michel, Hirvensalmi, Ris-
tiina

Mäntyharju: Mäntyharju, Pertunmaa

Pieksämäki: Pieksämäki, Haukivuori, Jäp-
pilä, Pieksämäki lk, Virtasalmi

Puumala: Puumala

Rantasalmi: Rantasalmi

Nyslott: Nyslott, Enonkoski, Kerimäki,
Punkaharju, Savonranta, Sulkava

9 §

*Norra Savolax arbetskrafts- och närings-
central*

Idensalmi: Idensalmi, Sonkajärvi, Vieremä

Juankoski: Juankoski, Kaavi, Tuusniemi

Kiuruvesi: Kiuruvesi

Kuopio: Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi,
Vehmersalmi

Lapinlahti: Lapinlahti, Varpaisjärvi

Nilsä: Nilsä

Pielavesi: Pielavesi, Keitele

Sisä-Savo: Karttula, Rautalampi, Suonen-
joki, Tervo, Vesanto

Varkaus: Kangaslampi, Leppävirta, Var-
kaus

Rautavaara: Rautavaara

10 §

*Norra Karelen arbetskrafts- och närings-
central*

Eno: Eno

Ilomants: Ilomants, Tuupovaara

Joensuu: Joensuu, Kiihtelysvaara, Kontio-
lahti, Liperi, Pyhäselkä

Juuka: Juuka

Kesälahti: Kesälahti

Kitee: Kitee

Lieksa: Lieksa

Nurmes: Nurmes, Valtimo

Outokumpu: Outokumpu
Polvijärvi: Polvijärvi
Rääkkylä: Rääkkylä
Tohmajärvi: Tohmajärvi, Värtsilä

11 §

Mellersta Finlands arbetskrafts- och näringscentral

Joutsa: Joutsa, Leivonmäki, Luhanka
Jyväskylä: Jyväskylä, Hankasalmi, Jyväskylä lk, Korpilahti, Laukaa, Muurame, Petäjävesi, Toivakka, Uurainen
Jämsä: Jämsä, Jämsänkoski, Kuhmoinen
Karstula: Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi
Keuruu: Keuruu, Multia
Saarijärvi: Saarijärvi, Kannonkoski, Pylkönmäki
Viitasaari: Viitasaari, Pihtipudas, Kinnula
Äänekoski—Suolahti: Äänekoski, Suolahti, Konnevesi, Sumiainen

12 §

Södra Österbottens arbetskrafts- och näringscentral

Alajärvi: Alajärvi, Vimpeli
Kuusiokunnat: Alavus, Kuortane, Lehtimäki, Töysä, Etseri
Kauhava: Alahärmä, Kauhava, Ylihärmä
Järvikolmoset: Evijärvi, Korttesjärvi, Lapajärvi, Soini
Seinäjoki: Ilmajoki, Storå, Jalasjärvi, Jurva, Bötom, Kauhajoki, Kurikka, Lappo, Nurmo, Peräseinäjoki, Seinäjoki, Östermark, Ylistaro

13 §

Österbottens arbetskrafts- och näringscentral

Halsua—Lestijärvi—Perho: Halsua, Lestijärvi, Perho
Karleby: Karleby, Himanka, Kannus, Kaustby, Kronoby, Kelviä, Lochteå, Toholampi, Ullava, Vetil
Sydösterbotten: Kaskö, Korsnäs, Kristinestad, Närpes
Jakobstad: Jakobstad, Larsmo, Pedersöre, Nykarleby

Vasa: Vasa, Storkyro, Laihela, Malax, Maxmo, Korsholm, Oravais, Lillkyro, Vörå

14 §

Norra Österbottens arbetskrafts- och näringscentral

Haapajärvi: Haapajärvi
Haapavesi: Haapavesi
Ii: Ii, Yli-Ii
Kalajoki: Kalajoki
Kuivaniemi: Kuivaniemi
Kuusamo: Kuusamo
Kärsämäki: Kärsämäki
Limingo: Limingo, Lumijoki, Tyrnävä
Muhos: Muhos, Utajärvi
Nivala: Nivala
Oulainen: Oulainen, Merijärvi
Uleåborg: Uleåborg, Karlö, Haukipudas, Kempele, Kiiminki, Oulunsalo, Ylikiiminki
Pudasjärvi: Pudasjärvi
Pulkkila: Pulkkila, Kestilä, Piippola, Pyhäntä
Pyhäsalmi: Pyhäsalmi, Pyhäjärvi
Brahestad: Brahestad, Pyhäjoki, Ruukki, Siikajoki, Vihanti
Rantsila: Rantsila
Reisjärvi: Reisjärvi
Sievi: Sievi
Taivalkoski: Taivalkoski
Ylivieska: Ylivieska, Alavieska

15 §

Kajanalands arbetskrafts- och näringscentral

Hyrnsalmi: Hyrnsalmi
Kajana: Kajana
Kuhmo: Kuhmo
Paltamo: Paltamo
Puolanka: Puolanka
Ristijärvi: Ristijärvi
Sotkamo: Sotkamo
Suomussalmi: Suomussalmi
Vaala: Vaala
Vuolijoki: Vuolijoki

16 §

Lapplands arbetskrafts- och näringscentral

Enontekis: Enontekis

Ivalo: Enare
Kemi: Kemi, Keminmaa, Simo
Kemijärvi: Kemijärvi
Kittilä: Kittilä
Kolari: Kolari
Muonio: Muonio
Pelkosenniemi: Pelkosenniemi
Pello: Pello
Posio: Posio
Ranua: Ranua
Rovaniemi: Rovaniemi, Rovaniemi lk
Salla: Salla
Savukoski: Savukoski

Sodankylä: Sodankylä
Tervola: Tervola
Torneå: Torneå
Utsjoki: Utsjoki
Övertorneå: Övertorneå

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1351

Statsrådets förordning**om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) och 11 kap. 3 § 5 mom. lagen den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002):

1 §

Inledande av företagsverksamhet eller eget arbete

Om exceptionellt sysselsättande arbetsskeden ansluter sig till förberedelserna för företagsverksamheten, skall verksamheten anses ha inletts, på det sätt som avses i 2 kap. 4 § 2 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), redan innan den egentliga produktionsverksamheten börjar.

Sådan företagsverksamhet som avses i 3 § handelsregisterlagen (129/1979) skall anses ha inletts senast den dag en anteckning om den anmälan, som avses i nämnda paragraf gjordes i handelsregistret, om företagaren inte visar något annat.

2 §

Upphörande med och av brott i företagsverksamhet och eget arbete

Om det inte finns skäl att göra någon annan

bedömning, skall företagsverksamhet eller eget arbete som avses i 2 kap. 5 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa anses ha upphört, då

1) en domstol på initiativ av en gäldenär eller en borgenär har beslutat om försättande i konkurs,

2) ett aktiebolag eller ett andelslag har försatts i likvidation,

3) ett avtal om upplösning av något annat bolag än ett aktiebolag har ingåtts mellan alla bolagsmännen,

4) det med stöd av ett intyg utfärdat av myndighet är uppenbart att bolagets verksamhet inte kommer att fortsättas; eller

5) en yrkesutövare har avstått från pensionsförsäkring enligt lagen om pension för företagare (468/1969) eller lagen om pension för lantbruksföretagare (467/1969) och från övriga försäkringar som normalt ansluter sig till företagsverksamhet, till skatte- och andra myndigheter anmält att verksamheten avslutas samt avstått från de lokaler som han eller hon använt i företagsverksamheten.

I de fall som avses i 1 mom. 2—5 punkten förutsätter avslutandet av företagsverksamheten dessutom att man avstått från de omsättnings- och anläggningstillgångar som ansluter sig till företagsverksamheten eller att man till den som betalt en förmån för periodisering av försäljningsvinsten har gjort en försäljningsvinstkalkyl över tillgångarna. Om omsättnings- eller anläggningstillgångar eller om en försäljningsvinstkalkyl inte har presenterats anses företagsverksamheten vara avbruten.

3 §

Sökande till yrkesutbildning

Den som är under 25 år och saknar yrkesutbildning anses söka till utbildning aktivt på det sätt som avses i 8 kap. 3 § 1 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa, om han eller hon vid varje gemensam ansökan söker till minst tre sådana yrkesutbildningar som leder till examen, i fråga om vilka han eller hon uppfyller kraven för att bli antagen som studerande.

En ung person som avses ovan i 1 mom. anses uppfylla kraven för att bli antagen som studerande om han eller hon uppfyller kraven enligt 4 mom. och i gemensam ansökan

1) efter att ha slut fört grundskolans lärokurs söker till en yrkesutbildning på andra stadiet, eller

2) efter att ha avlagt studentexamen söker till en utbildning som leder till yrkeshögskol-examen eller till en yrkesutbildning på andra stadiet inom en kvot som reserverats för personer som avlagt studentexamen.

Ett av de tre ansökningsalternativ som avses i 1 mom. kan utgöras av en utbildning som inte omfattas av den gemensamma ansökan men som leder till examen och främjar yrkesfärdigheten eller i fråga om en person som endast har slut fört grundskolans lärokurs på motsvarande sätt av ansökan till gymnasiet.

Som sådana grunder för antagning av studerande anses dessutom

1) krav som särskilt anges gällande hälsa eller lämplighet i fråga om utbildningen,

2) utredning om egna särskilda färdigheter, egenskaper eller anlag i fråga om den unga person som avses i 1 mom., om sådana förutsatts för antagning till utbildningen.

I denna paragraf avses med gemensam ansökan ett sådant urvalsförfarande som avses i förordningen om systemet för gemensam ansökan till yrkeshögskolorna (1191/1998) samt förordningen om systemet för gemensam ansökan till yrkesutbildning och gymnasieutbildning (1197/1998).

4 §

Uppgiftsfördelningen mellan Arbetskraftsbyrån och Arbetskraftskommissionen

Arbetskraftsbyrån skall till Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan ge ett bindande utlåtande om

1) de Arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner som avses i 2 kap. 1 §, 2 § 1 mom. 3 punkten samt 3 och 11 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

2) de Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av arbetsmarknadsstöd som avses i 7 kap. 3—7 och 11 §, 8 kap. 1 §, 2 § 1 och 2 mom. och 4 § samt 9 kap. 7 § 2 och 3 mom. lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetskraftskommissionen skall till Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan ge ett bindande utlåtande om

1) de Arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner som avses i 2 kap. 2 § 1 mom. 1 och 2 punkten och 2 mom. samt 4—10 och 12—21 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

2) de Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av arbetsmarknadsstöd som avses i 8 kap. 2 § 3 och 4 mom. samt 3 och 5—7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Ett bindande utlåtande ges dock alltid av Arbetskraftsbyrån om ärendet gäller en person som får arbetslöshetsdagpenning och som beker sig till en annan medlemsstat för att söka arbete i enlighet med artikel 69 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemet för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen.

Arbetskraftskommissionen skall följa Arbetskraftsbyråns utlåtandepraxis i ärenden som avses i 1 mom. samt 3 mom.

5 §

*Arbetskraftskommissionens mötesarvoden
och ersättning för kostnader*

Till arbetskraftskommissionens ordförande och övriga medlemmar samt till vice ordföranden, suppleanterna, de sakkunniga och sekreteraren betalas arvode för arbetet i kommissionen i enlighet med bestämmelserna om kommittéer samt ersättning för resekostnader i enlighet med tjänstekollektivav-

Helsingfors den 30 december 2002

Minister *Maija Rask*

talet om ersättande av statstjänstemäns resekostnader.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1352

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om trafiksäkerhetsavgift för år 2003**

Given i Helsingfors den 30 december 2002

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 18 a § trafikförsäkringslagen (279/1959), sådant detta lagrum lyder i lag 361/1993:

1 §

De försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) skall till Trafikförsäkringscentralen år 2003 betala den i 18 a § trafikförsäkringslagen avsedda trafiksäkerhetsavgift som uppgår till sammanlagt 5 806 000 euro. Försäkringsbolagens andelar av trafiksäkerhetsavgiften bestäms i proportion till deras premieinkomster av trafikförsäkringen i Finland år 2003.

2 §

Av trafiksäkerhetsavgiften redovisas till Trafikskyddet, som avses i förordningen om Trafikskyddet (843/1987), ett belopp av 4 640 000 euro och till Ålands landskapsstyrelse ett belopp av 27 000 euro för främjande av trafiksäkerheten. Det återstående beloppet 1 139 000 euro är avsett för Trafikförsäkringscentralen för främjande av trafiksäkerheten.

3 §

Varje försäkringsbolag skall till Trafikförsäkringscentralen kvartalsvis betala förskott på sin i 1 § avsedda betalningsandel. Detta förskott bestäms på basis av den premieinkomst som bolaget har uppskattat på ett tillförlitligt sätt. Det första förskottet skall betalas senast den 15 januari, det andra förskottet senast den 10 april, det tredje

förskottet senast den 10 juli och det fjärde förskottet senast den 10 oktober.

Skillnaden mellan förskotten och den slutliga betalningsandelen på basis av premieinkomsterna enligt bokslutet för 2003 beaktas i samband med betalningen av det tredje förskottet år 2004.

Trafikförsäkringscentralen skall till Trafikskyddet och till Ålands landskapsstyrelse redovisa deras andelar av trafiksäkerhetsavgifterna inom två dygn från respektive förfallodag enligt 1 mom.

4 §

Trafikförsäkringscentralen skall senast den 31 mars 2004 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om de erlagda trafiksäkerhetsavgifterna år 2003 samt om hur Trafikförsäkringscentralen har använt sin andel av avgiften för att främja trafiksäkerheten.

Ålands landskapsförvaltning skall senast den 31 mars 2004 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om hur den har använt sin andel av avgiften år 2003 för att främja trafiksäkerheten.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning tillämpas för uppbörden av trafiksäkerhetsavgiften för år 2003.

Helsingfors den 30 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*Övermatematiker *Pertti Pulkkinen*

Nr 1353

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksmi-
nisteriets förordning om övervakning av djurstöd

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets förordning om övervakning av djurstöd	98/02	30.12.2002	1.1.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 30 december 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki